

Gimnasium

Nr. 3 • Decembrie 2002 • Revistă editată de Școala Nr. 3 Slobozia

Cuprins:

1 DECEMBRIE - Ziua Națională a României	3
Renașterea poporului român	4
1 DECEMBRIE - împlinirea unui vis	4
Lirică patriotică	5
Anul școlar 2001-2002 - Rezultate de excepție	6-7
„I like the friendliness of the people of Romania“ - interviu	8-9
2002 - Anul Caragiale	10-11
Con vorbire cu preotul Gheorghe Felician	12
Postul Nașterii Domnului	13
Lirică de iarnă	14-15-16
Ducuță Ana-Maria - Un talent de excepție - interviu	17
„Fetele de aur“	17
„SIDA - o provocare la solidaritate“	18
Toleranță la români	19
Jurnal de călătorie	20
Lumea animalelor	21
Glume, epigrame, rebus	22

Număr realizat de: PRAVĂȚ MIHAELA, DUCUȚĂ ANA MARIA, BÂRA ROXANA, DOBRE MARIUS, TODORAN ALEXANDRA, GUBICI BOGDAN, PĂUN CRISTINA, GHERNA MARIA, TIȚA ANCA, SIMOIU ALINA, ZIKOV ALEXANDAR.

Profesori coordonatori: TARNA VIORICA, DOBRE EMILIA, CILIBEANU VALENTIN

Tehnoredactare și tiparul: Tipografia GABRIEL, Casa de Cultură a Sindicatelor - Slobozia

1 DECEMBRIE

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Duminică, 1 Decembrie, s-a desfășurat măreța Adunare Națională de la Alba Iulia. Un moment înălțător a fost ridicarea drapelului românesc pe cetate. Tineri și bătrâni plângneau de bucurie când văzură steagul dezrobirii pe cetate și binecuvântau clipele fericite pe care le trăiau.

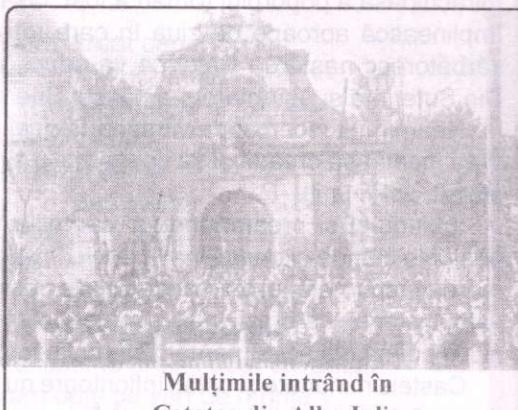
Prin forma sa de organizare, prin participarea largă a maselor, a delegaților aleși prin votul unanim al populației din întreaga Transilvanie, Adunarea Națională de la Alba Iulia a căpătat un profund caracter plebiscitar, democratic reprezentând populația românească majoritară dintotdeauna pe aceste meleaguri care era singura în drept să hotărască asupra soartei sale. Și a hotărât, adoptând istorica Declarație de Unire cu Țara. Se săvârșea, astfel, într-o atmosferă înălțătoare, cuprinsă de o emoție până la extaz, prin chibzuința matură a acestui popor chemat să-și hotărască soarta, cel mai însemnat act din istoria milenară, dramatică și eroică a poporului român.

La 2 decembrie a avut loc ședința de constituire a Marelui Sfat și de alegere a Consiliului Dirigent. O delegație din care făcea parte: Miron Cristea, Iuliu Hossu, Al. Vaida, Vasile Goldiș a fost însărcinată să prezinte regelui Ferdinand actul Unirii scris pe pergamant. Acesteia i s-a făcut o primire sărbătoarească atât în capitală cât și la palatul regal în zilele de 12 și 13 decembrie, unde regele Ferdinand a spus:

„În numele românilor din Vechiul Regat, din Basarabia și din Bucovina, astăzi uniți cu profundă recunoștință primesc hotărârea fraților noștri, a tuturor românilor”.

Rând pe rând sunt promulgate apoi, prin decrete regale, hotărârile de unire a celor trei provincii la 27 noiembrie - a Basarabiei, la 18 decembrie a Bucovinei și la 29 decembrie a Transilvaniei.

Moment de încununare a luptei seculare a poporului român pentru independență și unitate național-statală, Unirea din 1918 a avut un larg ecou peste hotare. Simpatia și căldura cu care a fost receptată vestea constituirii statului unitar național român își avea sorgintea nestrămutată a popoarelor de pretutindeni că sfârșitul primului război mondial va însemna îndepărarea inechităților din lume, recunoașterea dreptului fiecărui popor la independență și unitate națională.

Mulțimile intrând în Cetatea din Alba Iulia

Hora Unirii la Iași

Depunerea jurământului Sfatului Militar Român la Viena înaintea plecării spre Alba-Iulia

RENAŞTEREA POPORULUI ROMÂN

Cred că aşa cum în toate lucrurile de pe Pământ poți descoperi voința Divină, se pare că și Renașterea miraculoasă a poporului român a fost lăsată să se împlinească aproape de ziua în care toți creștinii sărbătoresc nașterea Celui ce va aduce izbăvire. Din Suferință și Așteptare s-a născut Speranța.

Neam mult încercat de vitregiile istoriei, români nu au încetat să credă și să speră într-o zi, când în sfârșit, vor fi uniți.

Iubindu-și și preamărindu-și câmpii însorite, dealurile blânde și munții înalți, apele învolburate și marea însipumată, ei au stat de veghe neclintiți sub vântul istoriei, ca brazi înalți și puternici, pentru ca nici o palmă din acest pământ să nu fie înstrăinată.

Castele minunate și cetăți înfloritoare nu au putut dura, căci val după val, neamuri străine au venit „de-a cerut pământ și apă”.

Și din neamul acesta s-au ridicat un Ștefan, un Mircea, un Mihai, un Cuza, care au făcut din „iubirea de moie” „un zid” neclintit.

Și pentru că nu au avut răgaz să dureze cetăți, români toți s-au mutat într-o „cetate de dor”: doine, balade, basme, le-au alinat durerea și suferința și

le-au dat curajul de a merge mai departe. Așa s-a întâmplat că, spre uimirea întregii lumi, imperii mari și puternice s-au izbit de rezistență îndărjită a unui popor mic, dar viteaz.

Și, într-un început de secol XX, într-o miraculoasă zi de 1 Decembrie, sute de mii de români în straie de sărbătoare s-au adunat, cu mic, cu mare, într-un loc simbolic numit Câmpia Libertății, pentru a-și împlini un ideal: Marea Unire!

Peste câteva zile urma să se sărbătorescă nașterea Domnului, și nimic nu ar fi fost posibil dacă neamul acesta nu ar fi păstrat curata credință puternică în Dumnezeu.

Poate de aceea, cred eu, Domnul a vrut ca Renașterea unei națiuni mult încercată să se petreacă cu numai câteva zile înainte de sărbătoarea nașterii fiului său.

Și oricât de sinuos va fi destinul României, să nu uităm că ne-am născut sub semnul Speranței.

Pravăt Mihaela-Alexandra
clasa a VII-a C

1 Decembrie – împlinirea unui vis

La 1 Decembrie 1918 s-a înfăptuit unirea tuturor românilor. Atunci Transilvania era stăpânită de imperiul Austro-Ungar.

Spre toamnă, s-a aflat că acest imperiu fusese înfrânt, că popoarele subjugate s-au răscusat.

Românii din Transilvania s-au adunat la Alba-Iulia pentru a se uni cu românii din România. Acolo, la Alba-Iulia, s-au adunat mii și mii de oameni din Transilvania. Aceștia porniseră cu o zi înainte către Alba-Iulia și unii dintre ei dormiseră chiar în căruțe, însă dorința lor de a participa la adunarea de la Alba-Iulia a învins.

Cine erau românii care au participat la această adunare? Erau tineri dar și bătrâni, ca moș Miron ce și-a sacrificat unul dintre

bunurile cele mai de preț, și anume otava pentru cai, ce putea să-vândă, aceasta fiind în acea perioadă neprețuită. El nu a făcut acest lucru ci a dăruit-o ostașilor români pentru a-și ajuta țara. Gestul lui a fost un gest istoric, fiind o jertfă pentru țara lui.

Precum moș Miron, și Dumitrița din Bruiu, sat din Transilvania, a dat doavadă de mult patriotism.

Ea a participat la unirea tuturor românilor de la 1 Decembrie 1918, înțelegând ce mare eveniment se petrece la Alba-Iulia. Dominația nobililor tirani și a împăratului austriac era un jug greu de dus.

Tărani mergeau foarte bucuroși la Alba-Iulia, zicându-și: „Vom trăi slobozii în țara noastră, în România Mare”.

De-ar fi putut fi prezenți Mihai Viteazul, Horea, Avram Iancu,

aceștia ar fi fost pe deplin fericiti văzând că nu au murit în zadar pentru unirea românilor, că visul lor s-a împlinit în sfârșit la Alba-Iulia.

Oamenii au plecat spre Alba-Iulia fluturând în mâini steagul în trei culori și cântând „Deșteaptă-te române!” și „Pe-al nostru steag e scris unire”. Românii din Transilvania hotărâseră să se unească cu frații din țara liberă, îndeplinind astfel cel mai străvechi și scump vis al lor. Un vis pentru care au luptat două mii de ani. Ziua aceea a fost cea mai mare zi din viața noastră, a românilor, și nu trebuie să uităm niciodată că la 1 Decembrie 1918 s-a înfăptuit Unirea cea mare, ziua Unirii tuturor românilor.

Ducuță Ana Maria,
clasa a VI-a B

Tara mea

România-i țara mea
 Și eu mă mândresc cu ea.
 Are dealuri și câmpii –
 Pline sunt cu bogății!

Munții cei cu creste-nalte,
 Adevărate palate,
 Duc pe umeri bucuria
 De a fi în România.

Fete mândre și flăcăi
 Joacă hora-n munți și-n văi,
 Hora noastră strămoșească,
 Cu drag să v-o-mpărtășească!

*Stoicescu Andreea
 clasa a II-a B*

Ioniță Alin

Țării mele

Mândră țară românească,
 Aici, pe glia strămoșească
 Ne-am născut, trăim, muncim
 Și de aceea te iubim!

Tu ai dealuri și câmpii
 Cu livezi de pomi și vii,
 Ai și munți cu reci izvoare
 Și plaje-aurii la mare.

Astăzi, când e ziua ta,
 Din inimă ți-aș ura:
 Pace multă-ntre hotare
 Și-n lumea aceasta mare!

*Roman Andrei
 clasa a II-a B*

Bulic Andrei, clasa a VII-a B

Vis de copil

Mi-am culcat capul
 În poala bunicii mele
 Și, printre ramurile și frunzele
 Nucului bătrân,
 Am văzut cerul
 Azuriu, fără stele.
 Nu știu bine cine,
 Glasul duios al bunicii,
 Ori lumina caldă, ori vântul
 Mi-a închis ușor pleoapele
 Și-a lăsat în urechi doar cuvântul.
 Eram deja pe vârf de munte
 Și fluierile doineau
 Și miroseau ierburile mărunte.
 Apoi am coborât pe coline,
 Unde apele sunt ceva mai line,
 Unde merii și prunii se simt foarte bine,
 Și pentru că mai aveam de ales
 Am coborât iute la șes:
 Grâul își unduia pletele gălbui
 Alături de un lan de floarea soarelui...
 Glasul bunicii poate-a mai povestit
 Dar eu nu l-am auzit
 Decât când din vis m-am trezit.

*Telea Cristian
 clasa a VI-a B*

ANUL ȘCOLAR 2001 – 2002

REZULTATE DE EXCEPȚIE

EXAMEN DE CAPACITATE NOTE DE 10

LIMBA ROMÂNĂ

1. Bulie St. Andrei-Alexandru
2. Gudu S. Diana-Mihaela
3. Năstase D. Marcel-Andrei
4. Trandafir T. Marius-Ştefan
5. Andrei M. Ştefan

ISTORIE

1. Neagu I. Luciana-Nicoleta
2. Olaru V. Andrei-Alexandru
3. Toma N. Marian-Alexandru

GEOGRAFIE

1. Achim V. Andreea-Mihaela
2. Andrei M. Ştefan
3. Anghel M. Steluța
4. Aron I.N. Alina-Alexandra
5. Bucur A.V. Andrei
6. Cojocaru I.V. Vlad
7. Ghiauru L. Alexandra-Mădălina
8. Gudu S. Diana-Mihaela
9. Năstase D. Marcel-Andrei
10. Popa V. Anca-Elena
11. Raicu Gh. Ionuț-Mădălin
12. Rușitoru V. Monica
13. Samson V. Gabriela-Georgiana
14. Tănărescu Gh. Marius-Victor
15. Tatú Gh. Cristian-Alexandru

OLIMPIADE ȘCOLARE – FAZA JUDEȚEANĂ ȘI NAȚIONALĂ

1. Andrei Ştefan	CHIMIE GEOGRAFIE LB. ROMÂNĂ	locul I mențiune faza națională locul II locul III
2. Gudu Diana-Mihaela	GEOGRAFIE LB. ROMÂNĂ CHIMIE	locul I participare faza națională locul II mențiune
3. Toma Marian-Alexandru	ISTORIE ED. TEHNOLOGICĂ	locul II mențiune
4. Olaru Andrei	CHIMIE	locul II
5. Pană Emilia	BIOLOGIE	locul II
6. Năstase Marcel	CHIMIE GEOGRAFIE	locul III mențiune
7. Costea Sergiu	BIOLOGIE GEOGRAFIE	locul III mențiune
8. Păduraru Teofil	ISTORIE	locul III
9. Trandafir Marius	GEOGRAFIE LB. ROMÂNĂ	mențiune mențiune
10. Bulie Andrei	CHIMIE	mențiune
11. Ion Andrei	CHIMIE	mențiune
12. Enciu Bogdan	MATEMATICĂ	mențiune
13. Ene Andrei	MATEMATICĂ	mențiune
14. Stanciu Gabriel	MATEMATICĂ ED. TEHNOLOGICĂ	mențiune mențiune
15. Stoian Alexandru	MATEMATICĂ	mențiune
16. Stăncescu Alina	ED. TEHNOLOGICĂ	mențiune
17. Drăgan Laurențiu	CULTURĂ CIVICĂ	locul II
18. Boitan Florin	CULTURĂ CIVICĂ	locul II

ALTE CONCURSURI

I. "DEMOCRATIE SI TOLERANTĂ"

LOCUL I

ECHIPAJ: IOSIF ALEXANDRU, TOMESCU CĂTĂLIN, DRĂGAN LAURENTIU

LOCUL II

ECHIPAJ: PANĂ EMILIA, COSTEA SERGIU, SCOBIOILA IRINA

II. "LA START, ADOLESCENTII!"

LOCUL I - PROBA TEORETICĂ

ECHIPAJ: BULIE ANDREI, BUCUR ANDREI, ȘTEFAN MIHAELA

LOCUL II (PE ECHIPAJE)

III. "SANITARI PRICEPUȚI"

LOCUL II

ECHIPAJ: PRAVĂȚ MIHAELA, TUDORAN ALEXANDRA,

NEAGU-MOISE ANDRA, ANGHEL CĂTĂLIN,

PRICOPE COSMIN, MACRIS IULIAN

IV. "EUROPA ÎN SCOALĂ"

DOMENIUL LITERAR ȘI DOMENIUL ARTISTIC

LOCUL I - GHERICA LAURA, TELEA CRISTIAN, TAȘU SORIN

LOCUL II - DUCUȚĂ ANA-MARIA, CĂLIN OANA

LOCUL III - COJOCARU IRINA, HAGIANU OVIDIU

V. "PRIETENII POMPIERILOR"

LOCUL II

ECHIPAJ: BUCUR ANDREI, ȘERBAN MARIUS, BULIE ANDREI

VI. "VENIȚI DE LUATI LUMINĂ"

MENTIUNE: BÂRA ROXANA

VII. "ROMÂNIA CURATĂ"

LOCUL I

VIII. "CANGURUL"

PESTE 100 DE PUNCTE: DRĂGOI OCTAV, COSTEA ELIZA, FRĂȚILĂ VLAD,
RADU MIRCEA, AXINTE LEONARD, CIUCĂ BOGDAN,
CILIBEANU LEONA, ZIKOV HRISTIAN,
DUMITRESCU ȘTEFAN

CONCURSURI SPORTIVE

IX. LOCUL I PE JUDEȚ - HANDBAL FETE ȘI BĂIEȚI - CLS. A VII-A, A VIII-A

LOCUL I PE JUDEȚ - HANDBAL BĂIEȚI - CLS. A V-A, A VI-A

LOCUL II PE JUDEȚ - HANDBAL FETE - CLS. A V-A, A VI-A

ȘAH - LOCUL I PE JUDEȚ INDIVIDUAL BĂIEȚI

CLS. I - VIII - PĂDURARU TEOFIL - LOC 32 PE ȚARĂ

ATLETISM - LOCUL I PE JUDEȚ, 600 m, STOICA MIHAI - LOC 10-17 PE ȚARĂ

LOCUL I - HANDBAL FETE - SERBĂRILE MUNICIPIULUI SLOBOZIA

"I Like The Friendliness Of The People Of Romania"

an interview with a member of PEACE CORPS ORGANISATION

- What is your name?

Patricia Anne Fellner.

- In which city did you live before coming to Romania?

Kansas City, Missouri.

- What did you know about Romania before coming to Romania?

I am very sorry to say that I knew very little. Of course, I had heard of Dracula and Transilvania.

As soon as I learned I was coming here I did a lot of reading and research about Romania.

- Where do you live here, in Slobozia?

I live in a block apartment across from the Paradis Hotel.

- What do you think about Romania?

I think it is a very beautiful country. I like the sea and the mountains.

Most of all I like the friendliness of the people of Romania.

- Are the Romanians different from the people in the U.S.A.?

In some way the same but in other ways different. I think Americans live and work at a faster

pace sometimes not having the time to enjoy the people and things around them.

- Have you visited other cities in Romania?

Yes, Constanța, Brașov, Sinaia, Pitești, Ploiești, Vălenii de munte, Slănic, Bran.

- What romanian food do you like best?

I like mamaliga and sarmale.

- What do you think about the students from this school? Is their english good?

I like the students at this school very much. They are very friendly, respectful and I am so impressed with the way that they speak English.

- What plans do you have for the next two years, while you will live in Romania?

Hopefully, I can continue to come to your school, help in community economic development here in

Slobozia, and continue to travel throughout Romania.

- Have you met any V.I.P.-es in the U.S.A.?

Yes, I have been very fortunate to meet President Ronald Reagan, President Richard Nixon and President George W. Bush SR.

- In Romania, how do you communicate with the other people because not all of us know the English language?

I speak what is known as "Survival Romanian".

I know enough to buy food and ask for directions; plus I point at objects a lot.

- How do you feel when people around you are speaking a language you do not understand?

I wish I understood what they were saying. I need to work harder to learn the Romanian language.

If you can learn English I should try to learn Romanian.

An interview by
Dobre Marius Alin and Bâra Roxana

"IMI PLACE CĂ OAMENII DIN ROMÂNIA SUNT PRIETENOSI"

Interviu cu un membru al ORGANIZAȚIEI CORPUL PĂCII DIN S.U.A.

-Cum vă numiți ?

Patricia Anne Fellner

-În ce oraș ați locuit înainte să veniți în România ?

În Kansas City, Missouri.

-Ce știați despre România înainte să veniți aici ?

Îmi pare foarte rău să spun că știam foarte puține despre România. Desigur, am auzit de Dracula și de Transilvania. Îndată ce am fost repartizată în România m-am documentat foarte mult.

-Unde locuți aici, în Slobozia?

Locuiesc într-un apartament vizavi de Hotelul Paradis.

-Ce părere aveți despre România?

Eu o consider o țară foarte frumoasă. Îmi plac marea și munții, dar cel mai mult îmi place că oamenii din România sunt prietenoși.

-Sunt românii diferiți de americani?

În unele privințe sunt la fel, dar în altele sunt diferiți. Cred că americanii trăiesc și muncesc mai cu spor, câte o dată neavând timp să se bucure de persoanele și lucrurile din jurul lor.

-Ați vizitat și alte orașe din România?

Da, am vizitat și alte orașe dintre care: Constanța, Brașov, Sinaia, Pitești, Ploiești, Vălenii de Munte, Slănic, Bran.

-Ce mâncare românească vă place cel mai mult?

Mămăliga și sarmalele.

-Ce părere aveți despre elevii acestei școli? Vorbesc bine limba engleză?

Îmi plac foarte mult elevii din această școală. Ei sunt foarte prietenoși, respectuoși și sunt foarte impresionată de felul în care vorbesc engleză.

-Ce planuri aveți pentru ce doi ani pe care îi stați în România?

Sper că o să pot să vin în continuare la școala voastră, să ajut la dezvoltarea economică a comunității din Slobozia și să mai călătoresc prin România.

-Ați întâlnit vreun V.I.P. din S.U.A.?

Da, am fost foarte norocoasă să îl întâlnesc pe președintele Ronald Reagan, pe președintele Richard Nixon și pe președintele George W. Bush SR.

-În România, cum comunicați cu alte persoane, pentru că nu toată lumea vorbește limba engleză?

Eu vorbesc limba română cunoscută sub numele de "româna de supraviețuire". Știu destule cuvinte ca să îmi pot cumpăra mâncare și să întreb cum să ajung într-un anumit loc. Pe lângă asta, arăt cu degetul către obiectele al căror nume nu îl cunosc prea bine.

-Cum vă simțiți când persoanele din jur vorbesc o limbă pe care nu o înțelegeți?

Îmi doresc să înțeleg ce spun ei. Trebuie să muncesc mai mult ca să învăț limba română. Dacă voi puteți să învățați limba engleză, atunci și eu ar trebui să învăț româna.

Interviu realizat de
Dobre Marius Alin și Bâra Roxana

2002 - ANUL CARAGIALE

Ion Luca Caragiale
(1852-1912)

Născut la 30 ianuarie 1852 în satul Haimanale din județul Prahova (azi azi comuna I. L. Caragiale în județul Dâmbovița), Ion Luca

Caragiale face parte dintr-o familie cu preocupări teatrale, unchi săi, Costache și Iorgu Caragiale, fiind cunoscuți actori.

În urma morții tatălui său, este nevoit să renunțe la studii la vîrstă de 18 ani. Pentru a-și întreține familia, îndeplinește diverse funcții: sufleur, copist, corector de ziar, meditator, revizor școlar, funcționar. Debutează la vîrstă de 21 de ani, în revista satirică „Ghimpele” cu schițe și versuri.

În 1878 intră în gruparea literară a lui Titu Maiorescu, „Junimea”, unde citește prima sa operă importantă, comedie „O noapte furtunoasă”, care va fi pusă în scenă în anul următor.

Urmează seria operei sale dramatice: „Conu Leonida față cu Reactiunea” (1880), „O scrisoare pierdută” (1884), „D-ale carnavalului” (1885) – comedii și drama „Năpasta” (1890).

Cele patru comedii ale lui Caragiale prezintă puternicul contrast între fondul și forma clasei sociale românești de la sfârșitul secolului XX, fiind surprinse evoluția, formele parvenirii, trăsăturile aparente și cele reale, ambiția și orgoliul unei lumi care trăiește într-un moment istoric favorabil afirmării.

Pornind de la realități românești, creând scene și tipuri originale,

Caragiale dobândește o valoare artistică universală prin satira necruțătoare a viciilor și prin puterea de generalizare a operei lui.

O altă latură a operei caragialiene o reprezintă schițele, scrise între 1878 și 1909 și adunate în volumul „Momente” (1901).

În schițe este evocată în mod deosebit viața Bucureștilor, saloanele mondene, balurile, berăriile, birourile funcționarilor, agitația străzii la orele prânzului, ceasurile adormite ale după amiezelor călduroase, trăsurile, tramvaiele, păcălelele de 1 aprilie.

Fie că satirizează aspecte din viața de familie a înaltei societăți, fie că evocă scene din mediile funcționărești, din justiție, din presă, din școală, schițele refac același univers comic care speculează contrastul dintre esență și aparență.

Lumea evocată trăiește artistic prin modul ei de a vorbi, prin vocabularul, ticurile verbale și expresiile comune, prin unele automatisme ale vorbirii.

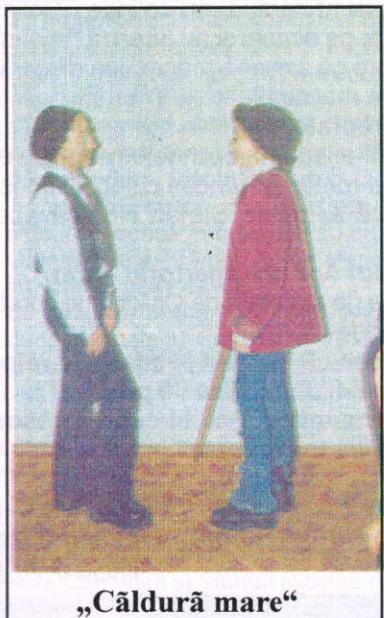
Deși apreciat în primul rând ca autor de comedii și schițe, Caragiale a scris și nuvele remarcabile. Unele nuvele prezintă conflicte psihologice și morale („Păcat”, „O făclie de Paști”, „Două loturi”), altele combină fantasticul cu umorul („Kir Ianulea”, „La hanul lui Mânjoală”).

Criticul literar Garabet Ibrăileanu consideră că meritul suprem al scriitorului este acela de a fi „cel mai mare creator de viață din întreaga noastră literatură”. Tipurile create de el au devenit populare și sunt de o vitalitate fără egal. Această capacitate se îmbină cu un deosebit dar de observație care transformă opera într-un document artistic al unei epoci.

prof. Petranici Diana

Manifestări dedicate aniversării

- ♣ Expoziții de carte organizate în școală;
- ♣ Dramatizări
 - ♥ „D-I Goe...” – clasa a VI-a B
 - ♥ „Căldură mare” – clasa a VI-a B
 - ♥ „O noapte furtunoasă” – scena a VII-a – clasa a VI-a B
 - ♥ „Două loturi” – clasele a VII-a B,
a VI-a G, a VI-a C
 - ♥ „Bubico” – clasa
a VI-a C
- ♣ Caragiale – Omul și opera
- ♣ Carnaval „În lumea lui Caragiale”

„Căldură mare“

„O noapte furtunoasă“

„Căldură mare“

„D-I Goe...“

**Con vorbire cu părintele Lungu Gheorghe Felician,
parohul Bisericii Sfântul Ierarh Nicolae
din comuna Ciulnița, județul Ialomița**

– Părinte, ne aflăm în ajunul „lăsatului de sec” pentru Postul Crăciunului. Acest lucru ne motivează discuția pe baza sărbătorilor de Crăciun. Ce ne puteți spune despre acest mănușchi de sărbători la care ne gândim mereu cu bucurie?

– Lăsatul de sec nu este în sine o sărbătoare. Este limita dincolo de care creștinul începe o perioadă de post de şase săptămâni, începând cu 15 noiembrie și care se termină după Sfânta Liturghie de Crăciun din 25 decembrie. Pe tot parcursul postului, creștinul caută să-l țină cât mai mult prin rugăciune mai intensă decât în perioada „de dulce”, să facă fapte bune și să-și ajute semenii. Postul implică o stare sufletească mai specială. Este un complex comportamental izvorât din trăiri interioare și introspecție care se face cunoscut pe plan personal și social prin consumul de alimente ușoare de origine vegetală, prin starea de rugăciune și prin ajutorul celor în nevoie.

Ce ne puteți spune despre sărbătorile care dau culoare vacanțelor noastre de Crăciun?

Sărbătorile de Crăciun încep cu Sfântul Andrei, 30 noiembrie, „cap de iarnă” cum îi spun bătrânii, „nașul” spiritual al românilor, pe care i-a creștinat prin predică directă. Referirea la Sfântul Apostol Andrei în colindele din Dobrogea, mai ales, este o doavă grăitoare despre începuturile noastre creștine, de două ori milenare, și a perenității noastre în acest spațiu binecuvântat de Dumnezeu.

„Spune, spune, Moș Andrei
Cel cu crucea cea de tei
Cine este Moș Crăciun,
Moș Crăciun cel mai bătrân!”
Iar în „Capra” se spune aşa:
„Ta, ta, ta, căprîță, ta,
Treci acum și Dünărea
Ca să afle Dacia
Că s-a născut Mesia.”

Pe 6 decembrie, o sărbătoare mult așteptată este Sfântul Ierarh Nicolae, cel care aduce copiilor cuminți și credincioșii dulciuri și jucării, iar celor neascultători nuielușe.

– Deci cadourile încep din 6 decembrie.

– Nu te grăbi cu concluziile. Am spus că le primesc doar cei cuminți și credincioși.

– Da, dar cel puțin sunt speranțe.

– Așa este, speranța sau nădejdea este una dintre cele trei virtuți creștine: credința, speranța și dragostea creștină. Având în vedere perioada care a rămas până la Sfântul Nicolae, îți poți cultiva intens speranța.

– Colindele premergătoare Crăciunului ne dă și ele speranțe, nu-i așa?

– Nu cred să existe un popor cu mai multe colinde decât ale poporului român. În colinde sunt turnate speranțe de mântuire, dragoste, bucurie că se naște Hristos, Mântuitorul lumii:

„Astăzi s-a născut Hristos,
Mesia, chip luminos,
Lăudați și cântați
Și vă bucurați”

Bucuria aceasta se revarsă în lume, în cei de lângă noi, altfel ea nu este purtătoare de mântuire fiindcă ar fi nelucrătoare, neproductivă, unipersonală și deci fără finalitate. După ce au colindat pe la gospodării anunțând nașterea Mântuitorului, colindătorii recomandă:

„Acum te las, fii sănătos și vesel de Crăciun
Dar nu uita, când ești voios române, să fii bun.”

– Spuneați că în colinde este o bucurie intensă fiindcă se naște Hristos. Am auzit și versuri ca acestea:

„Foale verde portocală
Noi suntem copii de școală
Și-am venit să colindăm
Pe la case să urăm.”

– Ai dreptate, sunt versuri, nu colinde. „Colindul” acesta nu vestește pe nimeni și nu „urează” în numele nimănui. Tî se pare că aici ar fi măcar una din virtuțile creștine pomenite mai sus?

– Nu, aveți dreptate.

– Să rămânem aşadar la colindele noastre vechi. Ai putea vedea un român american cu ochii umizi de lacrimi chiar dacă ar cânta Ștefan Hrușcă aceste versuri?

– Nu prea cred! Are un repertoriu curat.

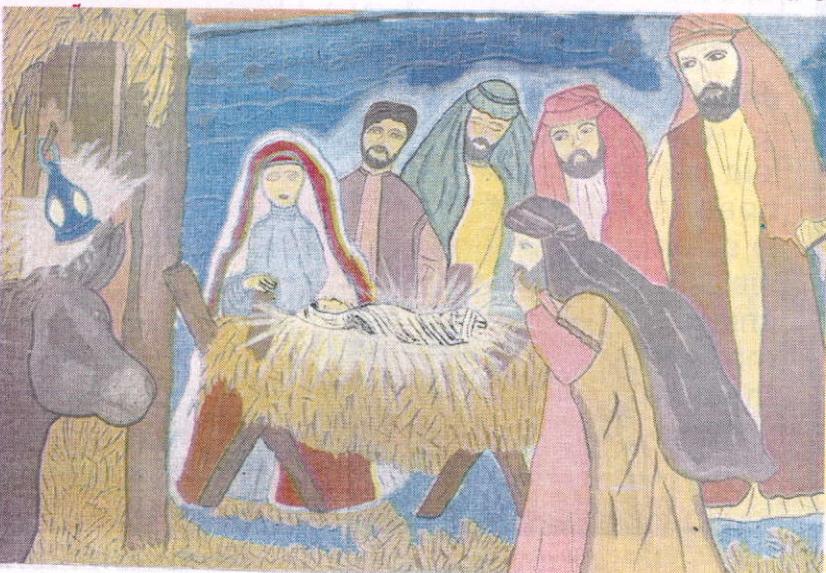
– Curate să ne fie sufletele de Crăciun și curată și credința noastră adevărată!

– Vă mulțumesc că ați avut răbdare cu mine.

– E prematur să-ți urez „Vacanță plăcută!”?

– Nu cred. Mă simt deja că și când aș asculta colinde la geam. Vă mulțumesc!

Interviu realizat de
Todoran Alexandra-Maria
clasa a VII-a C

Boitan Alexandru

POSTUL NASTERII DOMNULUI

Omul fiind creația cea mai de preț a lui Dumnezeu, biserică se îngrijește atât de sufletul cât și de trupul său, care este locaș al sufletului.

Pentru a se putea păstra un echilibru just între trebuințele spirituale ale sufletului și nevoia de hrană a trupului, Biserică a orânduit și posturi sau ajunări în una sau mai multe zile, înaintea unor sărbători mari, precum și în zilele care amintesc de nașterea, patimile și moartea Mântuitorului Hristos.

Așa s-a orânduit și postul dinaintea praznicului Nașterii Domnului, numit și postul Crăciunului, care ține de la 15 noiembrie până la 24 decembrie inclusiv (40 de zile). El amintește îndeosebi postul lui Moise de 40 de zile, tînut pe Muntele Sinai înainte de primirea Legii (leșire XXXIV, 28). De aceea cântările din acest post cuprind preziceri profetice care vorbesc despre aşteptarea venirii în trup a Mântuitorului Hristos.

Acest post nu este prea aspru; la sărbătorile cu Priveghere (ca de exemplu la praznicul Intrării în biserică și la Sfântul Nicolae) precum și sămbetele și duminicile din post se dezleagă la pește, untdelemn și vin. Greutatea postului este totuși luminată de numeroasele sărbători care aduc în sufletul omului-bucurie și lumină.

21 noiembrie: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului. Este ziua când Ioachim și Ana au dus-o la Templu pe Fecioara Maria și au încredințat-o preotului Zaharia, unde a rămas timp de 12 ani. În această zi se fac praznice pentru cei care au murit de moarte năpraznică. Se dau de pomană cană cu apă, lumânare aprinsă și colăcel.

25 noiembrie: Sfânta Ecaterina. O țin mai ales femeile cu nume de Ecaterina, Caterina, Catalina. Este o sărbătoare înscrisă în calendar cu cruce neagră, se știe că Sfânta este aspiră pentru femeile cu acest nume care nu au voie să muncească.

30 noiembrie: Sfântul Andrei. Andrei, fiul lui Iona din Galileea și fratele lui Petru, a fost ucenicul Sfântului Ioan Botezătorul. După ce acesta îl botează pe Iisus în Iordan, Andrei îl urmează peste tot pe Mântuitor, fiind martorul minunilor pe care le săvârșește. Copiii taie ramuri de măr, păr, prun și le pun la înflorit să le aibă de Sfântul Vasile, când sorcovesc.

6 decembrie: Sfântul Nicolae (Sâncioară). Se zice că Nicolae ar fi al doilea sfânt pe care l-a făcut Dumnezeu. Sfântul Mihail stă de-a dreapta Domnului și Sfântul Nicolae de-a stânga.

20 decembrie: Ignatul. Nu este sărbătoare creștină ci mai degrabă o sărbătoare populară. În ziua de Ignat, conform datinei, nu se lucrează, se taie porcul. Dacă totuși n-ai porc, tai măcar o găină, căci trebuie să vezi sânge în ziua de Ignat.

24 decembrie: Ajunul Crăciunului. Este ajunare, adică nu se mănâncă nimic până seara, iar slujitorii Bisericii umblă cu icoana Nașterii prin casele creștinilor, vestind bucuria praznicului, cum se făcea încă din vechime. Pe lângă porc, Crăciunul nu se poate dispensa de colaci, colăcei, covrigi. Căci trebuie să se știe că, în cele 12 zile dintre ani, sufletele morților vin să petreacă împreună cu viii. Pe masa din Ajunul Crăciunului se pune hrană și pentru ei, turte muiate în sirop de zahăr și presărate cu nucă pisată, urâu fierb cu miere, prune fierite. De

Crăciun copiii sunt plătiți cu covrigi, nuci, alune, mere și puțini bani pentru serviciul pe care îl fac colindând.

Colinda nu este un cântecel – vorbe aruncate-n vînt. Ea este o urare ce poate, având în vedere calitatea cu totul specială a timpului în care are loc, să influențeze favorabil viitorul. La casele îndoliante nu se colindă. În afară de colinde se cântă și <<cântece de stea>>, texte și melodii de origine cultă, compuse de preoți, dascăli și învățători.

În tradiția românească, Sărbătoarea Nașterii Domnului mai poartă numele de Moș Crăciun. Praznicul nașterii Domnului aduce la sfârșitul fiecărui an bucurie mare în sufletele credincioșilor, ceea ce atestă originea sa dumnezeiască și incomparabilă cu sărbătorile laice.

Românii folosesc denumirea de Moș Crăciun care, în lumina filologiei biblice, înseamnă „Mântuitorul strigă, cheamă” la cina cea mare pe toți oamenii neputincioși, orbi, schiopi, și săraci (Luca 14, 21). Primul cuvânt „Moș”, este sinonimul lui Iisus (Dumnezeu Mântuitorul) și al expresiei din Vechiul Testament „Cel vechi de zile” (Daniel 7, 13). De la verbul *aqara* – a chema, a numi – s-a născut cuvântul vechi românesc *cărăciun* sau *crăciun*.

Prin ele poporul își exprimă bucuria că în fiecare an, la 25 decembrie, când se împlinesc cele 9 luni ale zămisirii Domnului Hristos (de la 25 martie), el invocă pe Moș Crăciun, adică pe Mântuitorul, care îl cheamă să se bucure de darurile sale cele bogate.

Dragi copii din țara asta,
Vă mirăți voi cum se poate,
Moș Crăciun din cer, de-acolo
De le știe toate-toate ...

Îngerii se uită-n casă
Văd și spun - iar Moșul are
Acolo-n cer la el în tindă
Pe genunchi o carte mare ...

Gubici Bogdan-Emil
clasa a VI-a D

Jianu Maria

Pomul speranței

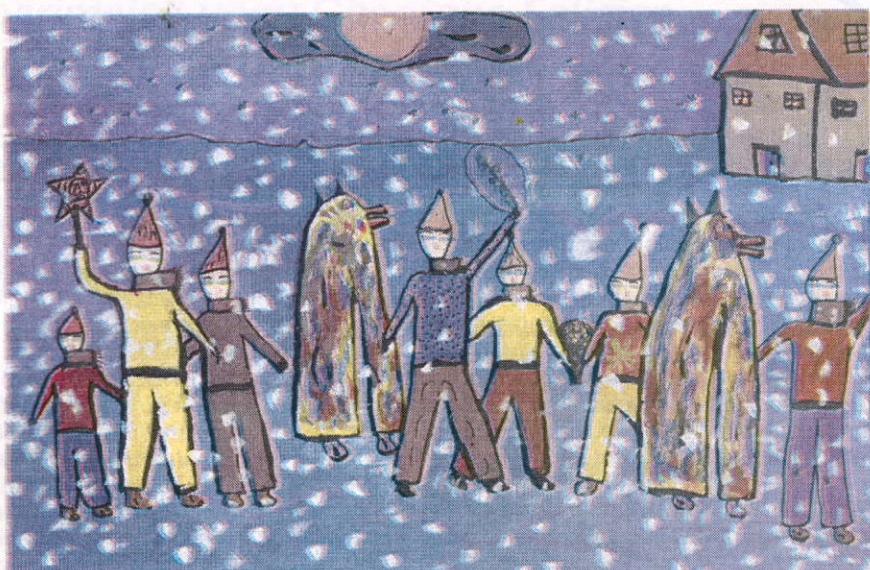
E Anul Nou,
Și clopoteii sună.
Pomul e împodobit
În jurul lui copii se-adună.

Pe o bancă-n pârculeț,
Stă un pui de omulet,
Așteptând ca Moș Crăciun,
Să-i ofere un cămin.

I-a trimis o scrisorică,
Să-i aducă o hainuță
Călduroasă și pufoasă
Pentru iarna nemiloasă.

Și ghetuțe mult mai noi,
Pentru drumuri cu noroi,
Căci cele vechi s-au tocit,
Căutând un pom vrăjit!

*Iordache Livia-Serena
clasa a III-a C*

Dobre Diana Marinela

O COLINDĂ...

O colindă-n veselie
Sufletul când este trist,
Amintind ca prin poveste
Că Iisus nu este vis.

O colindă este parcă
O floare nemuritoare
Amintind și preamăring
Viața noastră pe pământ.

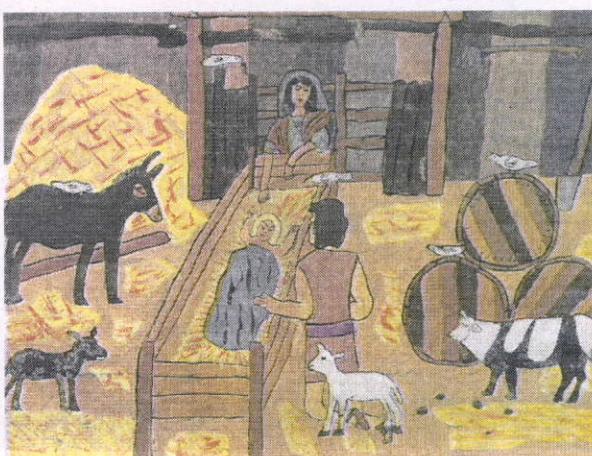
*Zainea Iulia
clasa a V-a A*

De Crăciun

Cred că toată lumea știe ce e Crăciunul și de asemenea cred că toti îl așteaptă cu nerăbdare. Sunteți curioși să aflați ce cadouri vă va aduce „Moșul”, nu? Și eu. E normal, de fapt, când spui Crăciun, cam acesta este primul lucru la care te gândești, dar mai sunt și alte lucruri din cauza cărora Nașterea Domnului este o zi deosebită și așteptată.

Deși afară e frig, totul pare mai frumos și mai cald atunci. E plăcut să privești de la fereastră dansul fulgilor de nea. Îmi place dealfel și forfota oamenilor din Ajun. Toți aleargă să facă ultimele cumpărături și pregătiri pentru a doua zi.

Un moment foarte important și deosebit e împodobirea pomului de iarnă. Orice vârstă ai avea, tot nu poți renunța la aceste mici bucurii. „Copilul” din tine se trezește pentru o zi din nou la viață. E hazos să-ți oglindești chipul în globuletele multicolore și lucioase sau să alergi prin casă cu beteala argintie în mâna. Deși ai crescut și aceste lucruri îți se par prostești, simți nevoia să mai și evadezi din acest perimetru al faptului că „Ai crescut, ești mare acum”.

*Păun Cristina
clasa a VII-a D*

ANUL

Anul are patru fete
Toate mândre și cochete
Le învață și le spune
Care-i rostul lor în lume.

Primăvara-i prima fiică
Cea mai crudă și mai mică
Poartă-n păr miros de flori,
Miei și gâze și cocori.

Vara este cea mai caldă
Timp de drumeții și scaldă,
De vacanțe minunate
Cu parfum de grâne coapte.

Toamna-n galbenul veșmânt
Culcă frunza la pământ.
S-au cules livezi și vii
Școala-i plină de copii.

Iarna-i vremea de ninsoare
Cerul cerne iar ninsoare
Moș Crăciun scoate din sac
O colindă și-un colac.

*Lungu Maria
clasa a III-a C*

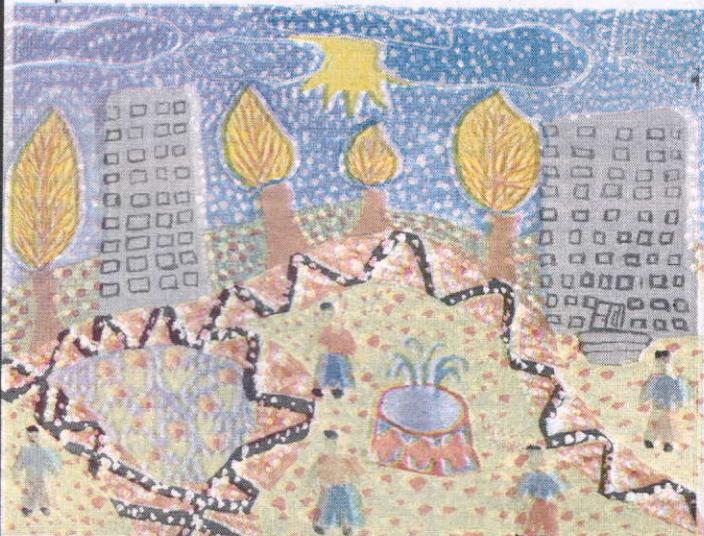
SCRISSOARE CÂTRE MOS CRĂCIUN

Ninsoarea aduce pe Moș Crăciun.
Sper să-mi aducă un dar bun!
De nu, scrisoare îi voi scrie
Pe o coală albă de hârtie.

Și-l voi ruga pe el, aşa:
Încă un dar să-mi poată da.
O mașinuță, un avion
Sau poate un mic telefon

Pentru al meu frățior
Care-i mic, neștiitor.
Și-am să-ți mulțumesc atunci
Pentru darul ce ne-aduci.

Zamfira Alexandra-Ionela
clasa a IV-a E

Crețu Georgiana, clasa a V-a E (1 dec. 1990)

Iarna

Într-o seară argintie,
După toamna brumărie,
A căzut primul fulgut,
Foarte alb și prea drăguț.

După el au mai urmat
Mii de fulgi care-au zburat,
Prin văzduhul străvezui
Formând un nor alburiu.

Pe măsură ce cădeau,
În straturi se adunau,
Formând un covor de nea
Pentru-a ne putea juca.

Gheorghe Larisa
clasa a IV-a B

Iarna

Iarna albă a sosit
Vântu-afără s-a-nțeșit,
Fulgii cad peste pământ
Și-l acoperă plăpând.

Și copiii ies la joacă
Bulgări mari ei fac îndată
Și pornesc colindele
Căci vin sărbătorile.

Damache Cristian

Şerban Mădălina, clasa a VI-a C

Un suflet singur

Eu am un tată,
Am o mamă,
Am o familie întreagă.
Toți mă iubesc și mă răsfată,
Mă sfătuiesc și mă învață
Ce este rău și ce e bine-n viață.
Dar tu, copile amărât,
Trăiești pe stradă, doar plângând.
Nu poti munci, că ești prea mic,
Nu poti mâncă, că n-ai nimic!
Cerșești la colțul străzii, doar
Ti-o da și tie cineva vreun ban.
Dar nimeni nu e bun cu tine
Și vine iarna, vine, vine!
Nu ai căldură, nu ai foc,
Nu ai nimic, în nici un loc.

Gherna Maria
clasa a VI-a B

IARNA

Cu fulgi albi de nea pufoasă
Iarna a sosit acasă.
Eu sunt mândră c-a venit
Pomul am împodobit
Cu globuri albe, argintii
Și steluțe aurii.
Moș Crăciun vine îndată
Să ne aducă ciocolată.
Așteptăm cu nerăbdare
Revelionul cel mare!

Negroiu Marina-Andreea

În cinstea lui Mos Crăciun

Anu-acesta în prag de Ajun
Îl aştepăt pe Moş Crăciun.
Să vină ca altă dată
Cu desaga încărcată.

De un an eu tot trudesc
Ca pe el să-l mulțumesc,
iar atunci când va veni
Să-mi aducă jucării.

Îl fac părte pe stradă
Şi-un moş mare de zăpadă
Bradul îl împodobesc
Şi în casă îl poftesc.

Dimineaţa mă trezesc
Şi observ că nu visez
Că sub bradu-mpodobit
Multe daruri am găsit.

Cine tot umblă pe drum, doar în noaptea de Ajun?
Cine are barba mare şi-o desagă în spinare?
Cine vine prin troieni cu sania trasă de reni?
„Moş Crăciun”

Iarna

Iarna a sosit,
Moşul a venit,
Turţuri sunt la geamuri,
Sănilii sunt pe dealuri.
Auzim colindători,
Vin de cântă pe-nserări,
Noi cu toţii-i ascultăm
Şi-un An Nou noi le urăm.

Serban Diana
clasa a IV-a B

Gerea Marius
clasa a IV-a E

SECRETUL POEZIEI

O călătorie prin suflete
Şi o bijuterie de cuvinte
Mă vrăjeşte ca o vioară
Cu a ei cântare uşoară.

Un drum prin gândurile ascunse
Şi de timp uşor distruse,
Ea-mi găseşte o alinare
Cu ale ei cuvinte mângâietoare.

Vlădăreanu Aleca
clasa a VII-a A

Iarna

Afară-i frig şi iarna e în toi
Fără frunze, copacii tremură goi.
Cu mantia ei albă iarna a îmbrăcat
pământul
Şi-i frig afară, iarăşi vântul
ar smulge din rădăcină toţi copaci.

Mireasma bradului mă înconjoară
Şi-asprimea iernii mă-nfioară
Aş vrea să fie cald, să fie vară...

Începe iar să ningă...
Dar totu-i diferit.
Acum vântul lipseşte,
iar zăpada străluceşte.

Fulgi cad uşor din cer,
Dansând un vals, un vals uşor
Şi-apoi se-alătură covorului de nea
Încetisor, Încetisor...

Câlțea Oana Simona,
clasa a VI-a C

IARNA

Cu mantia argintie a sosit pe meleagurile noastre iarna. Ea a pus cuşme albe dealurilor. A pictat cerul cu nori de leşie şi a opriit soarele să privească pământul.

La început ningea mai rar şi cu fulgi mici, apoi din ce în ce au venit tot mai multe steluţe argintii. Acest dans este ameţitor. Mii de fluturi lucitorii se adunau să găsească pământul. Totul părea o roire argintie.

Luncile şi câmpurile s-au făcut albe ca laptele. Râul s-a acoperit cu o pojghiţă subţire şi a adormit ca în basme. Încălţată în pâslari moi, iarna a pornit prin munţi şi văi. A îmbrăcat pinii şi brazii cu cojocace grele de zăpadă

şi a pus crengilor mănuşi de puf. Zăpada cade ca făina la cernut şi pare a fi o plăpumă cu dantele albe cerclate.

Un pomisor cafeniu şi-a adunat pe braţele reci podoabe argintii. Se aud cântecele vântului de iarnă. Roiuri dese de fulgi strălucesc în lumină. O cernere albă se lasă în văzduh. Decembrie a venit cu cernerii de fluturi albi din văzduhul căptuştit cu zăpadă.

Noaptea se lasă. Ninsoarea se opreşte. Totul este luminos şi sclipitor.

Astfel, iarna, prin strălucire şi eleganţă, devine cea mai frumoasă fiică a bătrânului tată-An.

Zainea Iulia, clasa a V-a A

DUCUȚĂ ANA MARIA – Un talent de excepție

Am întâlnit-o pe Ana Maria Ducuță imediat după marele eveniment.

Ce eveniment? Întâlnirea cu poetul Adrian Păunescu.

Avea acea bucurie în privire uneori unică în viața unui elev.

Bună Ana Maria! Bine ai revenit!

Bună Alina, mă bucur că sunt din nou printre ai mei.

Ana, ai avut o mare bucurie zilele acestea. Despre ce este vorba, concret?

Da, aşa este. Bucuria mare a venit odată cu invitația pe care am primit-o de la d-na Anca Nițulescu, regizorul asistent al d-nului Adrian Păunescu, la emisiunea „Sub semnul întrebării” de pe data de 17 noiembrie 2002.

Care a fost motivul pentru care d-nul Adrian Păunescu te-a invitat în emisiunea „Sub semnul întrebării”?

Motivul a fost legat de activitatea mea artistică și culturală de până acum și anume de perioada de când realizam emisiuni la radio dar și aceasta de acum, de redactor-colaborator la ziarul „Concret” și legat de cartea mea ce se numește „Povești pentru cei mari”.

Când m-au sunat să mă invite le-am povestit și de inițiativa d-nei profesoare legată de „Anul Caragiale” și de interpretarea scenei a VII-a din piesa de teatru „O noapte furtunoasă”. În felul acesta invitația a fost făcută pentru amândouă.

Despre ce este vorba în cărticica ta și unde o putem găsi?

În cărticica mea am încercat să trag unele semnale de alarmă legate de faptul că ne îndreptăm prea mult spre agresivitate, că ne plac poveștile agresive, ne plac prea mult telenovelele ce devin ca un drog pentru noi m-am întrebat ce este politica și multe alte întrebări am pus adulților.

Cărticica mea este în drum spre finalizare. Momentan este în drum către o editură.

Vreau să te întreb, ce alți copii au mai fost invitați în emisiuni?

Au fost în total opt copii din țară. Cu unul dintre ei s-a realizat un duplex la Cluj. Acesta se numea Daniel Arnold Moldovan, de săptămâni de la olimpic la matematică, autor a patru cărți de matematică.

Următorii au fost: Cristian Gava din Pitești, olimpic la limba și literatura română, Andrei Sorescu din București, tot de doisprezece ani ca și Cristian Gava, ca și mine de

alții, Andrei fiind autor a șase cărți de literatură științifico-fantastică.

Cu Andrei și Cristian am rămas pe tot parcursul emisiunii, despărțindu-ne însă de Teodor Buznea din Râmnicu-Vâlcea de cinci ani care a cântat la durlă, caval, fluier, ocarină, cimpoi și os de gâscă și de Rotaru Ionuț Victor de paisprezece ani, din Fetești, care și-a prezentat sculpturile și picturile.

După plecarea lui Teodor și Victor au fost invitați alți doi copii talentați: Zori David din Calafat, care a cântat la chitară melodia „Ion” și „o mie de clopoțe” și Ene Noni Răzvan, care a câștigat trofeul „Mamaia copiilor” cu melodia „Mamă și tată din îngeri”.

Deci Ialomița a fost reprezentată cel mai convingător.

Da, aşa este. Din Ialomița am fost eu și Victor Rotaru care a prezentat picturile și sculpturile sale.

Acest lucru a fost apreciat de d-nul Adrian Păunescu.

Ești mândră că ai reprezentat județul Ialomița?

Bineînteles că sunt mândră, căci d-nul Păunescu m-a considerat un „adevărat talent”, dar asta nu înseamnă că nu mai am foarte multe de învățat.

Cum ai perceput prezența d-nei profesoare într-un astfel de moment?

A fost benefică. Mi-a dat foarte multă încredere în mine, m-a influențat pozitiv, iar la întrebarea pe care i-a adresat-o d-lui Păunescu după emisiune, legată de prestația mea în emisiune, dumnealui mi-a dat calificativul „foarte bine”.

Ai un mesaj de încheiere?

Vreau să-i mulțumesc d-nei profesoare pentru toată încrederea, emoția și protecția ce a simțit-o față de mine în acel moment important din viața mea, și anume întâlnirea cu poetul Adrian Păunescu.

Ana, îți mulțumesc pentru că ai acceptat să fii interviewată și îți doresc mult succes în continuare și voi transmite și copiilor deviza ta: „Labor omnia vincit!”

Interviu realizat de Simoiu Alina
clasa a VI-a B

„FETELE DE AUR”

Interview cu Grigoriu Oana, Nistor Anca, Hertu Daniela, Șerban Cristina și Tătaru Monica, campioane naționale de handbal junioare III în ediția 2001- 2002, componente ale echipei C.S.S. Slobozia, foste eleve ale școlii nr. 3, acum liceene

Reporterul: Cum a început totul?

Nistor Anca: Munca noastră a început acum trei ani. Anul competițional 2000 – 2001 a fost anul în care ne-am înscris în campionatul național și am ratat calificarea, intrând totuși în primele echipe ale țării.

În anul 2001 – 2002 am avut ca obiectiv principal calificarea în primele 8 echipe și am reușit să câștigăm locul I.

Reporterul: Unde a avut loc turneul final?

Grigoriu Oana: La București, în perioada 22 – 26 mai 2002. Noi am făcut parte din seria a II-a alături de LPS Iași, CSS Liceul Bonyai Odorheiu Secuiesc și Oltchim Rm. Vâlcea.

Reporterul: Cum au decurs meciurile în serie?

Hertu Daniela: Primul meci 26 – 18 cu L.P.S. Iași, 27 – 22 cu Liceul Bonyai Odorheiu Secuiesc și 21 – 24 cu Oltchim, clasându-ne pe locul II în serie.

În semifinală am întâlnit echipa de pe primul loc din seria I, L.P.S. Slatina, învinsă cu 22 – 11.

În finală ne-am luat revanșa față de Oltchim Rm. Vâlcea cu 23 – 19.

Reporterul: Cum v-ați pregătit pentru a ajunge la aceste rezultate foarte bune?

Șerban Cristina: Suntem antrenate de domnul profesor Marian Simion. Am muncit mult, neavând condiții corespunzătoare pentru antrenamente și disputarea jocurilor acasă.

Reporterul: Ce ati simțit după disputarea jocului cu Oltchim, scorul fiind 23 – 19 pentru voi?

Grigoriu Oana: A fost ceva incredibil. Am muncit foarte mult și am dat tot ce am putut acolo pe teren. Am simțit multă admirare din partea publicului și a specialiștilor de la fața locului.

Reporterul: Ce gânduri aveți pentru viitor?

Hertu Daniela și Tătaru Monica: Acum am trecut la junioare II – este foarte greu – sperăm la o calificare în primele 8 echipe, acesta fiind obiectivul nostru.

Reporterul: În încheiere, să felicităm fetele de aur – foste eleve ale Școlii nr. 3, să le dorim sănătate, rezultate foarte bune și la școală și... la mai mare!

Călin Laura

SIDA - O PROVOCARE LA SOLIDARITATE

*Lucrare selectată pentru concursul
« SIDA – O PROVOCARE LA SOLIDARITATE »,
organizat de Ministerul Educației și Cercetării*

Este o dimineață frumoasă de primăvară. Soarele trimit raze blânde către copacii ai căror muguri încep să se deschidă alinăți de căldura plăcută. Albinele au început deja munca lor cercetând cu tenacitate fiecare floricică nou apărută. Ghiocelii, cu căpșoarele plecate, înmiresmează și umplu sufletele de gingășie. Parcă ar

Roșca Delia, clasa IV-a B

fi niște clopoței de mărgean care cer cu sfială să primim primăvara, primăvara dătătoare de viață și speranță.

Când îmi trec aceste lucruri prin minte, dau să zâmbesc, dar zâmbetul meu este trist. „VIATĂ” și „SPERANȚĂ” sunt două cuvinte pe care aş dori să le înțeleg și eu ca ceilalți copii. Dar pentru mine, ele au un înțeles aparte, mai profund. Eu sper mai mult și îmi doresc din tot sufletul viață! De ce? Pentru că sunt bolnavă și am învățat să prețuiesc mai mult, fiecare minut al existenței mele. Dar să vă spun povestea mea.

Sunt o Tânără la vîrstă adolescentei, vîrstă despre care se spune că este cea mai frumoasă, cu trăirile cele mai intense. Din păcate, boala de care sufăr m-a izolat de o parte din colegii și cunoștințele mele. Coșmarul a început când eram încă un copil mic. Răceam des, făceam tot felul de alte boli pe care le au toți copiii mici. Necazul era că la mine întotdeauna se vindecau mai greu.

Contrariat de reacția mea prea înceată la medicamente, medicul mi-a recomandat să fac o serie de analize.

Când rezultatele au fost gata, am fost cu părinții să le arătăm doctoriței care mă trata. A încruntat ușor din sprâncene, a oftat și a pus multe întrebări. N-am priceput eu pe atunci chiar tot ce se discuta, dar am înțeles că nenorocirea mea, probabil a început după accidentul de mașină pe care îl avusese și în urma căruia fusesem rănită grav. Avusesem nevoie chiar și de o transfuzie de sânge. Probabil că atunci mă contaminase cu HIV, un virus îngrozitor, care nu-ți dă o boală anume, dar care îți scade rezistența în fața oricărora alte boli.

Atunci nu m-am speriat prea tare, pentru că nu știam prea multe despre SIDA (sindromul imunodeficienței dobândite).

Am observat doar că unii colegi nu mai veneau să discute cu mine, nu îmi mai aduceau lecțiile acasă când eram bolnavă... La aniversările mele, toți căutau un motiv cât mai bun ca să se scuze că nu pot veni.

Părinții mei suferău îngrozitor. Si cercul lor de prieteni se îngustase foarte mult.

Doar colega mea de bancă cea nouă, pentru că cea veche refuzase să mai stea alături de mine, cea care îmi era și vecină era tot timpul aproape de mine. Ea nu se sfia să vină acasă la noi și chiar să bea din sucul pe care mama i-l oferea la fiecare vizită.

I-am mărturisit într-o zi că e singura mea prietenă, în afară de părinții care îmi erau foarte apropiati.

Aș fi dorit să am mai mulți prieteni.

Ea mi-a spus că ceilalți copii poate nu se poartă așa din rătăci, ci pur și simplu s-ar putea să nu știe că acest sindrom nu se ia prin atingere, prin folosirea în comun a anumitor lucruri, aşa cum se îngăduie boli.

„Eu știu toate acestea, deoarece părinții mei mi-au explicat cum se transmite virusul” – mi-a spus ea.

Acum sunt iar răcită. Nu pot merge la școală. Îmi așteptă prietena. Va veni cu siguranță după ore ca să-mi explice ce au predat profesorii, să-mi povestească ce se mai întâmplă pe la școală și să mă încurajeze puțin.

Acum știu totul despre SIDA, știu ce mă poate aștepta în viitor. Prietena mea crede cu tărie că se va descoperi un medicament minune, care să învingă acest virus, iar eu mă rog neîncetat să aibă dreptate și sper că aşa va fi.

Până vine ea, merg la mama în bucătărie, unde trebuie să dezvăluiește de zor ca să-mi facă mie tot felul de supe și ceaiuri ca să trec cu bine și peste răceala asta.

Îi văd ochii înlácrimiți și încerc să o încurajeze spunându-i că totul va fi bine.

Eu nu sunt mămică și nu îmi pot da seama exact ce este în sufletul ei, dar cred că suferă mai mult decât mine.

Tocmai când îmi mai dădea o serie de medicamente, aud zarvă multă la poarta noastră. Ce s-o fi întâmplat? Se deschide poarta și apare draga mea prietenă. Dar nu e singură. După ea intră și ceilalți colegi ai mei. Sunt toți, nu lipsește nici unul și eu și mama izbucnim în plâns de fericire și le ieșim în întâmpinare. Flori, îmbrățișări, priviri rușinante și scuze!

- Andreea, astăzi am aflat totul despre suferința ta! Prietena ta a rugat un medic să vină în clasă și să ne explice totul despre SIDA.

Știm că scuzele noastre sunt inutile acum, dar sufletul tău bun precis ne va ierta pentru felul cum ne-am purtat cu tine!

Din ziua aceea am știut că voi avea mai multă putere să lupt pentru viață și speranță rareori mă mai părăsește.

Gheră Maria-Magdalena
clasa a VI-a B

Păun Eugenia, clasa a VII-a D
Desene selectate pentru concursul „SIDA o provocare la solidaritate“

EDUCAȚIA PENTRU TOLERANȚĂ

TOLERANȚA LA ROMÂNI

Lucrare selectată pentru concursul „Educația pentru toleranță”

Mă numesc Zikov Alexandar. Sunt un copil ca toți copiii: vesel, zburdalnic, vorbăret. Îmi place fotbalul, îmi place să merg la cinema, în parc, și, mai ales îmi place să am mulți prieteni.

Până aici nimic neobișnuit! și totuși. Când mă gândesc la vara anului 1998 simt un fior în inimă. Este anul când familia mea a hotărât să ne mutăm în România. Da, în România. Sună ciudat, nu-i așa?! Ei bine, aparent este ciudat. Dar să clarificăm lucrurile. În acel an, eu am venit împreună cu familia mea din Macedonia. Locuiam în orașul Stip și liniștea orașului, ca de altfel peste tot în Iugoslavia, se tulburase. Tatăl meu are o firmă aici, în Slobozia unde locuiesc și nașii mei. Fiind impresionat de ospitalitatea, bunătatea și încrederea pe care i-au acordat-o slobozenii, tatăl meu a decis să venim cu toții aici. „Aici” este noua mea țară, România. Acum sunt cetățean român. Aici în România, în Slobozia, am fost înscris în clasa a IV-a la Școala Nr. 3. Doamna învățătoare m-a ajutat foarte mult să învăț limba și gramatica limbii române.

M-am atașat foarte repede de colegii mei, care m-au ajutat integrându-mă în colectivul lor. Astfel, la sfârșitul anului școlar eram mândru că vorbeam bine românește. Bucuria mea cea mai mare a fost însă când am luat premiul întâi, având toate mediile de „Foarte bine”. Cu rezultatele mele, de aici din România, m-am

lăudat la prietenii mei din Macedonia, unde am mers în vacanță. Aceea a fost ultima mea vacanță petrecută acolo, deoarece a început războiul din Kosovo. Am fost zguduit și foarte trist auzind mai ales, de grozăviiile ce se petreceau acolo. Aici însă începeam clasa a V-a, având ca diriginte un om bun, înțelegător, mai ales cu situația mea. Colegii, ca și toți profesorii parcă mă încurajau din priviri și nici o clipă nu am simțit că sunt „singur” printre străini. Toți mă încurajau, mă ajutau, dar mai ales

mă considerau „de-al lor”. Încetul cu încetul și eu am început să mă simt la fel. Mai ales asupra mea au avut un impact deosebit orele de cultură civică. Domnișoara profesoară care a avut ideea de a înființa Clubul Civic și mi-a permis și mie să mă înscru în el și să particip la activitățile și dezbatările organizate de el și, astfel să mă integrez mai bine în școală. Din acel moment m-am simțit egal cu ceilalți elevi. Acolo am învățat de drepturile omului/copilului și mai ales am înțeles că aici în școală, în municipiul Slobozia, în România, ele sunt cunoscute și respectate. Eu sunt un exemplu în acest sens, în ce privește concretizarea în practică a precizărilor Declarației drepturilor omului care spune că „în toate împrejurările copilul trebuie să fie primul care să primească protecție și ajutor și că trebuie crescut în spirit de înțelegere, de toleranță, de prietenie între popoare, în sentimentul că este de datoria lui să-și pună energia și talentele sale în slujba semenilor săi”.

De altfel, bucurându-mă de încrederea și respectul colegilor mei, am fost ales responsabil al Clubului Civic pe clasă și membru al Biroului Clubului Civic pe școală. Aici mă simt bine, mă simt între prieteni și, mai ales, mă simt important.

Mi s-a cerut să participe la realizarea unor acțiuni și mai ales la realizarea revistei „CIVITAS”. Domnișoara profesoară ne-a îndemnat să navigăm și pe Internet pentru a lua legătura cu alte Cluburi Civice din România. Pentru toate acestea, pentru că mă bucur alături de voi toți, dragi copii și profesori, de pace, de dragoste, de prietenie, vă mulțumesc.

Zikov Alexander
clasa a VIII-a A

Bucur Iulia, clasa a II-a

DRUMURI EUROPENE

Mulți oameni visează să călăorească prin Europa, să se plimbe pe străzile marilor capitale ale bătrânlui continent, să se bucure de o excursie precum cea la care am participat și eu în ultima parte a vacanței de vară din anul acesta. Această călătorie a fost organizată la noi în școală și, însăși de d-na profesoară de limba engleză, am călătorit timp de 17 zile.

Destinația principală a voiajului a fost Anglia, iar scopul – perfecționarea cunoștințelor de limba engleză. Distanța dintre România și Marea Britanie am parcurs-o cu autocarul, având astfel posibilitatea să vedem și alte țări.

Prima oprire de lungă durată a fost la Salzburg, orașul lui Mozart. Chiar în seara în care am ajuns am făcut o plimbare pe străzile luminate și am văzut din exterior camera în care a locuit marele muzician. După această escală ne-am continuat drumul, întrerupt doar de scurtele pauze de masă, am traversat Germania, Belgia și am trecut în Franță de unde am luat feribotul spre Dover, Anglia. Pe feribot există numeroase magazine și restaurante în care îți puteai petrece cele căteva zeci de minute cât a durat traversarea Canalului Mării Mânecii. Însă, în apropiere de ușcatul Angliei, ar fi fost păcat să nu te bucuri de priveliștea ce îți oferea coasta Dover-ului. Vizibilitatea nu era maximă, însă puteai admira rocile abrupte care se îngemănuau cu apa sub lumina slabă a răsăritului de soare.

După ce am pășit pe teritoriul Angliei, ne-am continuat drumul spre Barnstaple, oraș din North Devon, unde am petrecut șase zile alături de o familie găzădă. Momentul în care am întâlnit familiile care aveau să ne găzduiască a fost foarte emoționant deoarece urmă să întâlnim oameni noi, cu care să stim să ne purtăm conform regulilor pe care ei le respectă. Însă acum îmi dau seama că nimeni nu ar fi trebuit să se preocupe de faptul că nu se va descurca în relațiile cu familia găzădă, deoarece tot ceea ce trebuia să facem era să fim respectuoși, regulă care trebuie îndeplinită în orice țară și față de oricine.

Familia care m-a găzduit avea și trei copii de vîrste diferite cu care m-am înțeles foarte bine de-a lungul celor șase zile petrecute împreună. Programul grupului era foarte bine organizat: dimineața plecam la școală unde făceam cursuri predate în limba engleză, după-amiază mergeam în regiunile înconjurătoare, iar seara ne-o petrecem alături de familie sau mergeam în oraș împreună cu prietenii. Ziua era foarte mare pe străzi, însă seara era liniștită. Acest fenomen l-am întâlnit și în Salzburg, dar nu chiar atât de evident, însă în marile capitale agitația din timpul zilei persistă și seara.

How Stonehenge was built

Stonehenge is one of the most remarkable achievements of prehistoric engineering in Europe. For building it the only motive power was human muscles, aided by the simplest devices such as ropes, levers and rollers. Modern experiments have shown that these tools are more effective than they look. To dig the Stonehenge ditch and build the bank with them would have taken only twice the time required to do it today with steel picks, shovels and buckets.

The bluestones at Stonehenge certainly come from the Preseli Mountain in southwest Wales.

Whether they were brought directly to Stonehenge, or to some intermediate point in the first instance, their transport over so long a distance is an astonishing feat. The total distance is about 385 Km.

The sarsen stones were almost certainly brought from the Marlborough Downs, about 30 Km north of Stonehenge, where large blocks of stone lie thickly on the surface. For these heavier stones water transport would be impossible, and they must have been dragged overland all the way on massive sledges and rollers, hauled with ropes of leather or cow hair. These stones were pulled over the Redhorn Hill. To pull the heaviest stone, weighing about 50 tonnes, up this hill would have needed about 500 people. Modern work-studies suggest that even if all 600 people had been continuously employed over the complete route, the task would have taken more than a year to complete. The work was slow, because sarsen stone is exceptionally hard and will turn the cutting edge even of modern steel tools.

Destruction of Stonehenge

The final stage of Stonehenge has been dated to about 1600 BC. Its subsequent history is one of ruin, damage and destruction.

In spite of their great size, many of the sarsen stones have disappeared. We know, however, that their builders were trying to achieve the maximum overall height with the material available, so that many of them stood in dangerous shallow holes and probably fell over at an early date.

The disappearance of so many of the bluestones, or their survival only as stumps below ground level, is easy to understand, because they are smaller and more brittle than the sarsens, and thus easier to pull down or break up with hammers. Much of the destruction is certainly due to earlier visitors, who delighted in knocking off fragments as keepsakes.

Until 1918, when it was given to the nation, Stonehenge was in private hands. Since that date about half of the site has been excavated at various times, and a number of the leaning and fallen stones have been straightened and reerected. In recent years the number of visitors has become so large, 700 in a year, that the surface of the monument, right out to the surrounding bank and ditch, has been dangerously eroded, and many of the fallen stones, and the stumps which protrude above the surface, are being ground away by the feet of the who step or climb on them. It has thus become necessary to prevent further erosion by restricting public access to the interior of the site. Only in this way can this unique structure be preserved for the future.

I've been to Stonehenge on my trip to England this summer and when I read the whole story, I was very amazed and fascinated.

Bâra Roxana, clasa a VIII-a B

Pentru întâlnirea cu membrii familiei găzădă am pregătit cadouri din timp, pe care le-am oferit în seara în care am ajuns. Englezii sunt persoane ospitaliere, această concluzie am tras-o și după ce am vorbit cu ceilalți copii, care și-au format aceeași impresie.

Ziua mea de naștere a fost chiar în timpul celor sase zile petrecute în Barnstaple. Cu această ocazie, familia mi-a pregătit o petrecere cu cadou, tort, prăjitură și tot ce se obișnuiește să se facă cu ocazia unei aniversări.

În excursiile pe care le-am făcut în zona North Devon am ajuns și pe o plajă a Oceanului Atlantic. Ziua a fost însoțită, dar apa era destul de rece, însă acest lucru nu i-a oprit pe cei curajoși să intre în apa oceanului.

La plecarea din Barnstaple, familia găzădă mi-a oferit cadouri. Din ținutul Barnstaple ne-am întrebat spre Stratford, locul natal al lui Shakespeare. Am vizitat casa memorială, unde erau vizitatori din toate colțurile lumii.

Următoarea destinație a fost orașul Oxford, unde am vizitat Universitatea cu același nume, impresionantă prin arhitectura sa. De la Oxford am plecat spre Londra, unde am vizitat Big Ben-ul, ne-am plimbat pe malul Tamisei, am vizitat Muzeul Figurilor de Ceară, British Museum, Tower of London și Tower Bridge. După două zile petrecute în capitala Angliei, am plecat spre Paris. În capitala Franței am vizitat o parte de castelul Versailles, apoi am urcat în Turnul Eiffel până la ultimul etaj, de unde puteai vedea Parisul ca pe o hartă desfăcută. Următorul mare oraș a fost Amsterdam, capitala Olandei, unde am vizitat muzeul „Van Gogh” și am făcut o plimbare cu vaporușul.

După vizita la Amsterdam am traversat Germania fără să ne oprim să vizităm ceva și ne-am întrebat spre Austria. Am ajuns la Viena noaptea și, deși eram frântă de oboseală, am fost fascinați de priveliștea de basm pe care ne-a oferit-o marea metropolă luminată feeric. Arhitectura clădirilor din centrul orașului m-a impresionat în mod deosebit.

După o noapte petrecută la Viena, ne-am întrebat spre țară, cu dor de casă și de ai noștri, cu sufletul și mintea încărcate de multele impresii, imagini, trăiri, amintiri adunate pe drumurile Europei, cu părerea de rău că cei de acasă nu le-au văzut, cu dorința de a reveni pentru a revedea totul, poate mai pe îndelete.

Bâra Roxana
clasa a VIII-a B

STONEHENGE
- the unknown myth -

Stonehenge is world-famous. It stands as a timeless testimony to the prehistoric people who built it some 4000 years ago.

This provides an insight into the way the prehistoric people lived, how they built Stonehenge and how they transported the sacred bluestones and the huge sarsen stones. The history of Stonehenge from 3050 BC to 1600 BC is described from the evidence of excavation and radiocarbon dating, and set within the context of the surrounding landscape.

La grădina zoologică

Ursul brun mănâncă mure și se plimbă prin pădure.
Dar cel alb te privește prin ceată printre sloiuri mari de gheăță.
Ce coarne are cerbul, mari și frumoase! Or fi crengile unei plante rămuroase.

Pe lac, o lebădă se plimbă grațioasă, albă ca laptele și sfioasă.

Nici pinguinul nu se lasă mai prejos, parcă are costumul întors pe dos. Parcă ar fi un negru sac sau un frumos frac.

Râsul deși pare o pisică, nu-i așa de mică. E mult mai fioros când te privește din copac în jos. Te înfioră săzându-l, căci nu știi care îi e gândul. Nu vă lăsați păcăliți, copii, de fața lui cu ochi zglobii.

Nu-i așa că-i interesantă lumea animalelor? Da, e captivantă!

Veveriță

În scorbură din stejar
Stă, ghici, care animal?
Unul mic, dar frumos tare!
Și cu coada pe spinare.

Veveriță strânge hrană,
Nuci și ghinde chiar din toamnă,
Ca să treacă sănătoasă
Peste iarna cea geroasă.

Dar odată s-a-nțamplat
Ghindele s-au terminat.
Cine să le fi mâncat?

Pe ascuns, fără oprire,
Puii ronțiau iar ghinde.
Și-au rămas ... fără merinde.

Zăbavă Bogdan
clasa a II-a A

Gudu Andrei
clasa a II-a B

Puișorul de rândunică

Toamna înveșmântată cu o mantie arămie a sosit însoțită de alaiul ei cu ploi, frunze uscate și fructe rumenite. Parcurile sunt pline de covoare arămii iar prognoza anunță înrăutățirea vremii.

În văzduhul înnorat se văd stoluri de păsări, care pleacă în țările calde.

Privesc cu tristețe la prietenul meu drag, puișorul de rândunică. Acum va pleca și el cu celelalte rândunele.

- De ce pleci puișorule?
- O, nu pot sta aici! În curând va veni iarna iar eu voi muri de foame și de frig.
- Te voi ține eu în casă, la căldură, și îți voi da grăunte.
- Nu ... eu nu pot sta în captivitate! Oricum trebuie să plec.
- La revedere puișorule! Drum bun!
- Mulțumesc! La revedere!

Chiru Alina-Georgiana
clasa a III-a C

PREGĂTIREA VIEȚUITOARELOR PENTRU IARNĂ

VIDRA își sapă vizuina în malurile greu accesibile ale apelor, care sunt acoperite cu vegetație deasă ori cu rădăcini de copaci. Intrarea în vizuină se face pe sub apă, astfel încât nimic nu trădează în exterior prezența adăposturilor. Iarna, vânătorii găsesc sălașul vidrei după urmele pe care aceasta le lasă pe zăpadă și care pot fi recunoscute ușor. Surprinsă de câini pe uscat, ea se dovedește foarte vitează, încercând să-și atace următorii.

În fiecare an, prin lunile noiembrie-decembrie, **CĂPRIORUL** leapădă coarnele mici, formate din trei ramuri, ele crescând din nou, complet, până în lunile aprilie – mai ale anului următor.

Toamna, familiile de **LUPI** se strâng în haite care vor cutreiera muntii și valele în căutarea prăzii, parcurgând ușor 60 – 70 km pe noapte. Fiecare dintre ei pășește pe urmele celui din față, în așa fel încât nu poți aprecia niciodată câți lupi au trecut. Acum își dovedesc „cumetrii” şiretenia. Câțiva fugăresc victimă, iar alții o înconjoară din toate părțile, păzind trecătorile. Animalul gonit cade astfel răpus. În câteva clipe rămân din el numai ciolane și resturi de piele sfârtecate.

Iarna, **BURSUCUL** hibernează, iar vara își petrece toată ziua într-o vizuină adâncă formată dintr-un sistem întreg de galerii și prevăzute cu mai multe ieșiri.

LUMEA ANIMALELOR

Albinuțele

Uite acolo-n vârf albina
Cum zboară din floare-n floare,
Să adune de mâncare
Pentru ea și surioare.

Uite-așa, din zori în seară,
Ea muncește ne-ncetat,
Ca să nu cumva la iarnă
Să rămână fără hrană.

Buduianu Bianca-Iustina
clasa a II-a C

SACUL CU GLUME

- Gigele, ce reprezintă acest tablou:
răsăritul sau apusul?
- Apusul!
- Dar de unde știi?
- E! Îl cunosc pe pictor! Nu se scoală
niciodată înainte de prânz.

- Măi, Mihaiță, de ce-ai adus cioara asta acasă?
- Păi, stai să-ți explic. Doamna profesoară
ne-a spus că trăiește 300 de ani și vreau să văd
dacă ne-a mințit sau ne-a spus adevarul.

- Când se află Duminica înaintea Sâmbetei?
- !?
- În dicționar!

Ilie Olimpia
clasa a V-a B

Ghicitori

Albă, moale și pufoasă
Peste câmp e haină groasă.

Zăpada

Umblă moșul prin pădure
După zmeură și mure.

Ursul

Mândru și încoronat
Prin poieni este-mpărat.

Bradul

O sportivă cu renume
Umblă-n pom după alune.

Veverița

Cumetrița cea șireată
Vine-adesea prin vecini
Și amatoare se arată
De a „cumpără“ găini.

Vulpea

Voinicel cu haină albă
Iese primul din zăpadă.

Ghiocelul

PIGRAME

LENEŞUL

Vara-ntins la umbră doarme
Și iarna moare de foame
Iar vara dacă-ar munci
Iarna-n perne ar dormi.

În ziua lucrului
Vine boala trupului
În ziua sărbătorii
Vine timpul desfătării.

LACOMUL

Cine are mâna lungă
Pierde și ce are în pungă
Mâna doar de și-ar scurta
Punga plină ar avea.

La voi a mâncat
Și la ei s-a săturat
Pe la voi de-ar mai veni
De foame n-ar mai muri.

Tița Anca
clasa a VIII-a B

Inspectează floricele
Și strângе nectar din ele.

Albina

E rotundă sau pătrată
Uneori e colorată
Nici din var și nici din gips
Și e bună pentru scris.

Guma de șters

Carte albă liniată
Scrīi pe ea când e curată.

Caietul

O sticluță cu vopsea
Dă penițelor să bea.

Cerneala

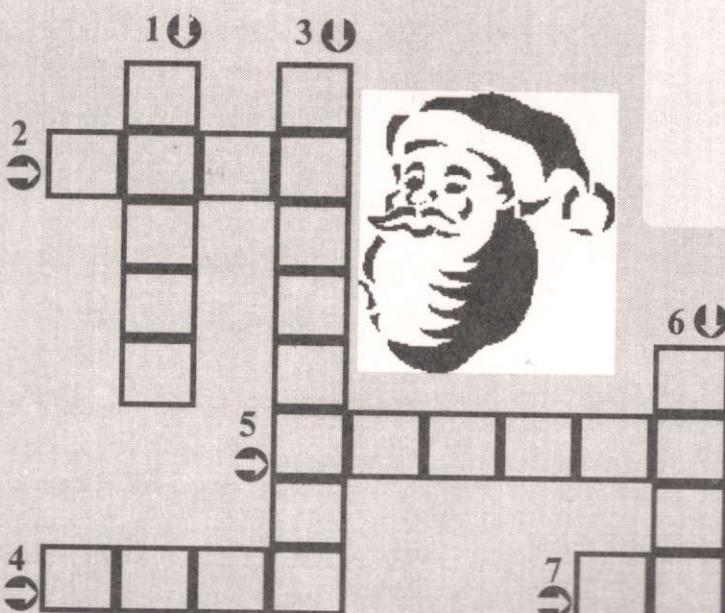
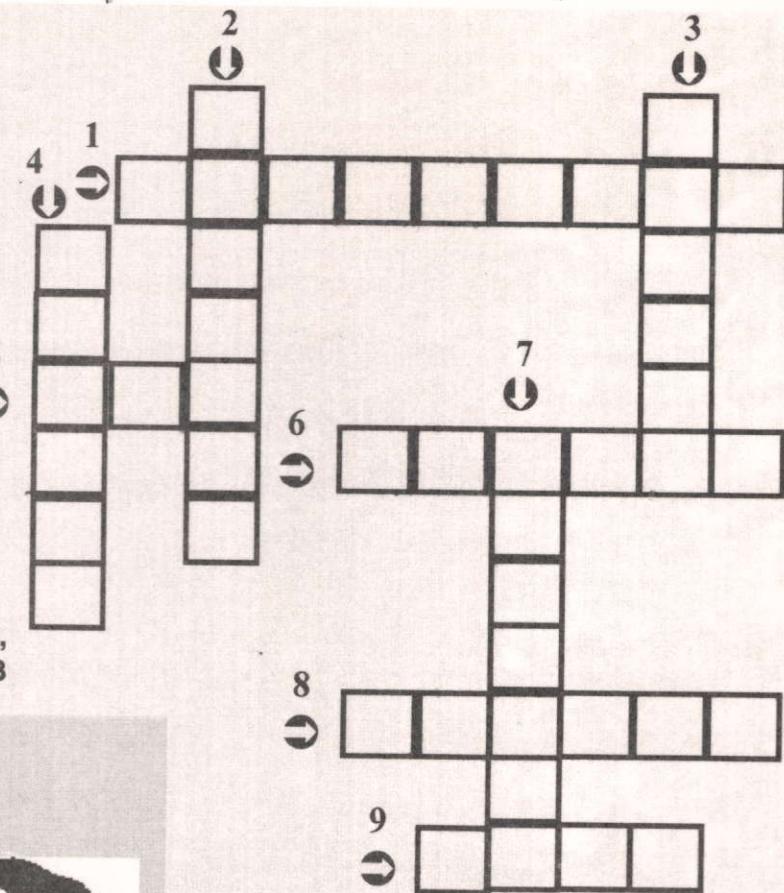
Nu e șoarec, nici orbete
Roade pete din caiete
Ar fi bine și frumos
Să nu-i dăm nimic de ros.

Guma de șters
Popescu Cristina, clasa a V-a B

COLINDE

1. De Crăciun și de Anul Nou, copiii umblă cu...
2. Cei mai mici umblă cu...
3. Băieții umblă cu...
4. „S-a sculat mai an Bădica...“
5. Primul cuvânt din Plugușor.
6. „Sorcova, ...“
7. „Iute ca ...“
8. „Tare ca ...“
9. „... ca fierul“.

Radu Andra,
clasa a IV-a B

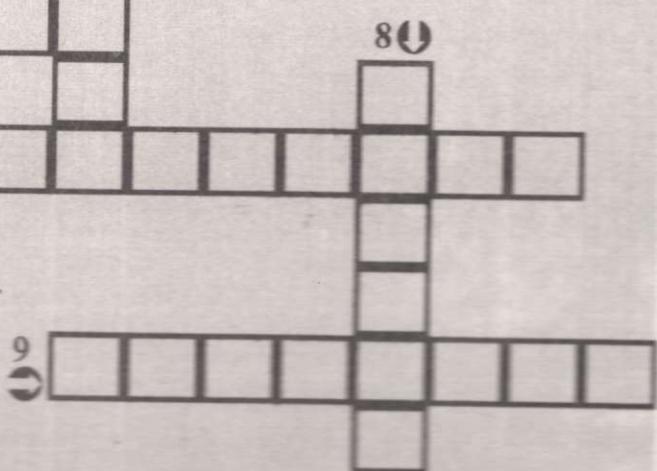
„UITE, VINE MOŞ CRĂCIUN”

de Otilia Cazimir

„Uite-o 1 acolo-n 2,
Cu 3 luminate!
Moșul s-a oprit din 4,
Cu 5-n poartă bate:

-Bună seara! 6 seara!
laca, vin cu 7
și cu 8 proaspete.
9 de oaspete?”

Radu Andra
clasa a IV-a B

La mulți ani !